

Paulhan komt ....

Oostende was toen nog de "Koningin der Badsteden" en lokte, ondanks het bar slechte weer, al wat enige naam bezat tijdens het hoogseizoen naar onze "plage".

Het was nog de gloriëtijd van de beruchte rolkabiënen, voortgetrokken door forse boerenpaarden tot in het water, de tijd van de met kleurrijke linten versierde brede dameshoeden, de zijden parasols en de keurig in zwart en wit geklede nurses, die al kletsend probeerden een waakzaam cogje te houden op de in het zand spelende kinderen van "madame".

Het was nog de illustere periode waarin de grootste kunstschilders en de beroemdste muzikanten en zangers Oostende zijn luister bezorgden, waarop het nu nog prat gaat.

Op het strand zitten mannen en vrouwen door elkaar in groepjes te praten. De enen met badkostumen waarvan de broekspijpen tot op de knieën komen, de anderen met broekspijpen waaraan onder de knie een frivool strikje was gehecht, maar de meesten in keurige stadskledij met strohoed of parasol.

Allen spreken over de grote gebeurtenis die ze weldra zullen bijwonen.

Het casinoprogramma, ja zelfs het recente optreden van de allerberoemste tenor Enrico Caruso, wordt erbij vergeten.

"Prochainement il sera ici... moi j'irai !" zo spraken diegenen die anders bij hen thuis plat brussels taterden. De "mademoiselletjes" droomden ervan, zoals onze huidige teenagers van beroemde filmsterren en gevierde showvedettes.

Paulhan, de vlieger, de man die met een machien zwaarder dan de lucht boven de huizen kon vliegen, die Paulhan zou naar Oostende komen.

"Mon Dieu, mon Dieu, quel sport !" zuchtten de dames. Want toen beschouwde men alles wat met luchtvaart verband hield als een luxueuze en gevaarlijke sport.

Eindelijk op 16 september 1909 kwam Paulhan om 11u30 met zijn auto's triomfantelijk Oostende binnengereden. Terwijl hij met zijn vrouw zijn intrek nam in het hotel Splendid, reden zijn mecaniciens door naar de vliegtuigloods "de Caters", met het gedemonteerde en in kisten verpakt toestel.

Zoals enkelen zich nog wel zullen herinneren, bevond deze stadsloods zich achter het Royal Palace Hotel en gans Oostende reed of wandelde weer tot in "Oostende Extension" om toch maar een glimp op te kunnen vangen van de "vliegende machine" of de geheimzinnige activiteiten in de loods. Terwijl de mecaniciens het vliegtuig monteerden volgden talrijke personaliteiten en reporters aandachtig de werkzaamheden. Zo noteerde men de aanwezigheid van Georges Marquet, directeur-generaal van de Société des Bains de Mer en schenker van de premie van 25.000Fr, van de burgemeester Pieters, de heren Thoné, Verdeyen en Van Glabbeke, baron Raoul de Vrière, de gebroeders Williame, de Heer Sabbe en de te Oostende maar al te goed gekende Gentse ballonvaarder Vanderstegen.